

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XIX. Si omni humanà ope te in morte videas destitutum, vt S.
Xauerius, quid agendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

ardenter cupiebat, vt ab omni peccandi periculo procul esset. ideòq; aiebat: Domine, impone mihi finem qui nunquam impono. Da hic patientiam, & postea indulgentiam. Audierat primo in tyrocinio vocem nec humanam, & certam, dicentem: *Ioannes, si in Societate perseueraueris, saluaberis.* Tres quotidie Diuinæ Matri Coronas dixit; vnā pro animarum fidelium in purgatorio leuamento; alteram, ac tertiam gratiarum, pro beneficio vocationis ad Societatem, & pro felici obitu in ea obtinendo. Fugiente licet iam animā, & in ipso mortis ac vitæ confinio se videns, tamen; orate, inquebat, pro me, ne vocatione excidam.

Quotidie
B.V. oranda
pro felici
morte.

C A P V T X I X.

Si omni humanā ope te in morte videas destitutum, quid tunc agendum.

I Agendum id quod egit is quem nunc narrabo. Sancti illius *Francisci Xauerij*, tantis cæli ac terrarum splendoribus, dotibus, honoribus admirandi, vitam si æstimes, & admirabilitatem gestorum, teste etiam cælo; putabis mortem illius fuisse omnibus cæli terræq; opportunitatibus plenam. Et tamen ille Xauerius in æstimatione *Dei, Dei Matris, Cælitum*, ac hominum, tantus, moritur

ritur absq; solatio, non in Ignatij Patris chari
 amplexibus, non in fratrum comprecantium,
 collachrymantium coronà, non Sacramentis
 vltimis piè communitus; sed abiectus, deser-
 tus in mundi angulo; si interroges cælum,
 moritur sanctè; si terram, non splendide, non
 commodè.

2 In Insula Sanciano, vbi in omnes Re-
 gnum Chinarum ingrediendi occasiones in-
 tentus opperiebatur, posteaquam religiosissi-
 mè vltimum sacris operatus fuisset, idq; pro
 quopiam vità functo; febris vehemens repen-
 tē increuit, & Xauerium prostravit. Quæ duo
 autem agris maximo solent esse solatio, loci
 hominumq; opportunitas, illud vtrumq; de-
 fuit Xauerio morienti. Locus erat Insula ste-
 rilis, & neglecta, ideòq; pauperrima, cum ni-
 hil ab ipsa terra, nihil ab hominum industrià
 illi prouisum esset. Nulla ibi domus, stabiles
 ciuēs nulli. Talem ergò locum elegit *Deus*
 exercendo suo Xauerio morienti. Homines
 verò qui cum Xauerio erant, non animo, non
 corpori leuando, iuuando erant idonei. Nemo,
 qui Sacramentis, & sacris officijs ægrum re-
 crearet, Sacerdos; nemo qui corporis, quo-
 quomodo curandi curam haberet, medicus;
 nemo, qui fidelem, & peritam illi operam
 suam in extrema rerum omnium penurià præ-
 stare posset. Adde quòd eo temporis articu-
 lo mortifera illum febris inuasit, quo ille to-

1552. 20.
 Nou.
 Vltimum
 sacrum ce-
 lebrat pro
 defuncto.

Moritur
 ibi vbi
 nulla com-
 moditas
 loci.

Vbi homi-
 nes nulli
 apti ad
 iuuandum.
 Nulla Sa-
 cramenta.

Nulla me-
 dicina.

tus in Sinarum salutem, & proxima Regni limina desiderio hians delusus est, & nobilem spei, quam de ingressu illo conceperat ramum, seu palmam, sibi in manibus velut infringi vidit. In hac animi, desiderio tanto, spe tantà repente frustrati, destituti statione, tametsi *Deo* se iungeret, intimo tamen quodam igne, velut à graui plagà acceptà, vrebatur Xauerius: vt iam videas illum in eo rerum articulo à morbo & morte fuisse deprehensum, in quo, vulgari rudium æstimatione, mors iudicari posset infelix. At conscius venientis horæ, serenus animo, ac ore toto Xauerius, iam antea se breuè vità discessurum prædixerat: & aliàs fassus est, sibi in locum desiderij animarum, desiderium videndi *Dei* sensim in animo succedere, atq; illam flammam ab hoc igne absumi.

3 Ergò in naui paupere (nam opulentæ iam abierant) se se inter ægros, illis leuamento futurus, æger ipse collocat Xauerius. Verùm vbi morbus iam grauior vires exeruit, in terra, in publico iacere maluit, quàm in naui. Lusitanus quispiam *Georgius*, sortem viri tantì à morte proximà æstuantis miseratus, illum domo suà, seu mapali potiùs, recepit. E sarmentis, & arborum ramis textam casulam, facile perflabant frigidi venti; neq; lectulus alius, aut puluinar fuit morienti quàm terra modico stramine cooperta. Ferebat morbum, nihil

Desideranda visio
Dei.

Lectulus illi
terra &
stramen.

nihil his turbatus Xauerius, eà grata erga paternam *Dei* prouidentiam mentis tranquillitate, quàm decebat Sanctum, & iam in cæli limine constitutum. Ipse etiam desiderij, mortis, quo non piam tantum in Domino, sed cruentam pro Domino mortem oppetere appetebat, diuinæ voluntati subiugatus, ab illo in holocaustum martyris, siue occisæ in *Dei* obsequium, voluntatis, *Deo* est oblatus à desiderante Martyrium, sed præ illo diuinæ se voluntati addicente Xauerio.

Martyriū optabat

Sed magis voluntatē *Dei*.

Cui illud desiderium in victimā offerebat.

4 Post septimum morbi diem triduo iacuit absq; facultate loquendi. Supremum verò vitæ biduum inter ardentia cum *Deo* colloquia fluxit Xauerio. Etiam cum mente non nihil aberraret, cælestia loquebatur. Nihil ad venam bis ab homine rudi & infeliciter apertam, nihil ad alia perturbatus, iacebat proiectus in sinum prouidentia *Dei* quantò destitutus magis Sacramentorum ope, fratrum comprecantium coronā, & alijs, quæ domi morientibus adesse solent solatijs, tantò magis exaggeratè affixus *Deo*: Iesu! Iesu, *fili David, miserere mei*; aiebat. Et eum, quem è collo ad cor gestabat Crucifixum exosculatus, dicebat: *Tu, peccatorum meorum miserere*. Inde familiarem sibi precem ingeminans inquebat: *O Sanctissima Trinitas!* Ad magnam verò, cuius maternam opem expertus frequenter fuerat, *Dei* Matrem conuersus, suspi-

Triduo mutus.

Vena illi imperitè aperta.

Iaculatoria illius preces.

rabat: *Monſtra Te eſſe Matrem! Mater Dei! memento mei!* contentus illam vno, ſed ſummo, & auguſtiſſimo titulorum omnium *Matris Dei* titulo compellare.

5 Deniq; moriens, vltima ſuſpiria in hæc ad Crucifixum verba effudit: *Ieſu! Deus cordis mei!* & lachrymis aſperſit. Deinde vltimos morientium oculorum obtutus, vires vltimas Cruci affixo *Ieſu* confecrauit, & *Ieſum*, *Mariam* primò integris, ac poſtea inter mortuis vocibus ingeminans, 55. ætatis anno, Indicarum ærumnarum 10. & menſe 7. poſt dulces lachrymas, & ſereno vultu pronuntiata illa verba: *In te, Domine, ſperaui; non confundar in æternum*: alterà poſt meridiem, horà, ferià 6. magnam animam à corpore, multa glorioſè perpeſſo, celo coronandam, dedit: ac oſtendit, etiam eos, qui omni humana ope, atq; ad eò ipſo deſiderato Sacramentorum præſidio, deſtituti ſunt, à *Deo*, niſi velint deſeri, deſeri non ſolere, ac ſanctè mori poſſe. Et tum ligneum *Chriſti Crucifixi* ſimulacrum, quod paterna in domo *Xauerij* vltimo eius vitæ anno ſextà quauis ferià, & aliàs, ſiquid præter ſolitum pateretur *Xauerius*, largo ſudore perfluebat, à ſudore ceſſauit: quaſi diceret, iam poſt mortualem ſudorem in domo quietis æternæ non ſudare, verùm coronari, ob ſudores ſuos, *Xauerium*.

6 *Petrus Alcaccua*, cùm ex *Iaponia* rediret,

Matris
Dei

3. Dec.
1552.

3. Dec.
1552.

Ferià 6. ho.
rã 2. poſt
meridiem
moritus.

Crucifixus
ſudare de-
ſiit.

ret, eum locum est contemplatus. Montem ait esse admodum editum, arboribus frequentem.

7 Et quis iam queretur, se ab omni humana ope desertum hinc abire, qui sic morientem in monte, in casa miserabili, absq; omni Patrum, fratrumq; obsequio videt Franciscum Xaverium? Moriamur, vbi nos mori volet bonus *Deus*! modò emoriamur in vitam. Desertos ab hominibus, *Deus* non deseret. Tunc opus est, vt ad illum corde quàm possumus purissimo, per doloris, amoris, pietatis, desideriorum pro *Deo* moriendi, ac eius voluntati obediendi actus, per Virginis Matris preces, flagranter aspiremus; aspiciamusq; ac imitemur exemplar quod nobis in Christi Crucifixi, & morientis Xaverij monte monstratum est.

C A P V T X X.

Occupatio pretiosa infirmi; in doloribus aspirationes, orationes iaculatorie.

HAec sunt vltima solatia bonæ animæ migraturæ; hæc sunt vasa, quæ colligenda sunt profectioem adornaturis; his nostram mortem pretiosam reddimus, nostram voluntatem diuinæ coniungimus; his dolores, & mortem ipsam ad honorem & amorem *Dei* creberrimè offerimus, mala nostra